

V ji - třní zá - ři ú - směv v tvá - ři
 pro - cit o - pět no - vý den;
 o - pět či - lý v ten svět mi - lý
 po - hlí - žet smím pro - bu - zen.
 Bo - ha chvá - lí slu - nce v dá - li,
 i to ptá - če na ne - bi;
 jak bych z rá - na ne - měl Pá - na
 já svou pí - sní ve - le - bit.

V JITŘNÍ ZÁŘI

2. Strasti země netkly se mne, / nebeský můj Otec bděl; / byť pak i byl hořem tříbil, / vím, jen dobro mé tím chtěl. / Boha chválí slunce v dáli, / i to ptáče na nebi; / jak bych z rána neměl Pána / já svou písni veleben.
3. Vstal kdo kolem sevřen bolem? / Potěš, Pane Ježíši! / Ó, kéž všudy pláč a trudy / milost tvoje utiší! / Boha chválí slunce v dáli, / i to ptáče na nebi; / jak bych z rána neměl Pána / já svou písni veleben.
4. A již vůkol, čeká úkol, / nuže chutě ku práci. / Pán dej síly, žehnej píli, / ať vše v zdar se obrací! / Boha chválí slunce v dáli, / i to ptáče na nebi; / jak bych z rána neměl Pána / já svou písni veleben.

*Prokázal sílu svým ramenem,
rozptýlil ty,
kdo v srdci smýšlejí pyšně;
vladaře svrhl s trůnu
a ponížené povýšil,
hladové nasýtil dobrými věcmi
a bohaté poslal pryč s prázdnou.*

Lk 1,51-53